

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27281

гр. София, 13.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
закрито заседание на 13.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

като разглежда дело номер **6864** по описа за **2019** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Постъпила е молба от Българска народна банка за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, като се иска присъждане на сторените по делото разноски.

В депозиран писмен отговор, процесуалният представител на ответника е заявил становище за нейната неоснователност. Отправя възражение за прекомерност.

Подаденото искане е допустимо. Разгледано по същество е основателно, по следните съображения:

С Решение №11002 /29.03.2025г. по настоящото дело съдът е отхвърлил предявените иски от „СОЛАР ПАРК ТРАКИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н С., [улица], срещу БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на: 1. 796 571,51лв., изразяващи се в загуба на депозирани в КТБ парични средства, вложени с цел учредяване на обезпечение по силата на Договор за издаване на банкова гаранция от 18.07.2011г.;2.269 042.60лв., под формата на претърпени загуби, произтичащи от направени разходи във връзка с проектиране и изграждане на фотоволтаична централа до прекратяване на Договора за присъединяване от 28.12.2012г.;3. 2 000 000 лв, под формата на пропуснати ползи, като неоснователни и недоказани.

Със същото съдът е приел, че разноски за ответника не се дължат. Счел е, че новата ал.4 на чл.10 от ЗОДОВ е приложима само по отношение на производствата, образувани след изменението в закона с ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. Съдът е съобразил изричната норма на § 6, ал. 1 от ПЗР към ЗИД ЗОДОВ (Обн. - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) , съгласно която този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила.

Действително, делото е образувано преди посоченото изменение. При постановяване на своето

решение, съдът е пропуснал да съобрази мотивите на определение № 2 от 20.04.2021 г., постановено от ОССГ от ГК от ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по тълкувателно дело № 1/2019 година. С последното е отклонено искането за приемане на съвместно тълкувателно постановление, като в мотивите е прието, че предвиденото положение в чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ следва да е приложимо и за заварените от изменението на закона дела, каквото е и настоящото производство.

Предвид изложеното, в полза на БНБ следва да бъдат присъдени сторените разноски в съдебното производство пред АССГ, при съобразяване представения списък на разноските по чл. 80 ГПК и доказателства за плащане /л.1283 и сл./

С оглед обстоятелството, че ищецът е направил несвоевременно възражение за прекомерност /едва със становището си по молбата по чл.248 ГПК/, съдът намира, че не следва да го обсъжда.

Независимо от това, съдът счете, че следва да съобрази Решение по дело С-438/22 на СЕС, където се посочва, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Настоящият състав намира, че решението на СЕС макар и да има задължителен характер за националният съд, не задължава същия да присъди възнаграждение под минимума, определен с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г./. Съдът може да намали размера под минимума при определени предпоставки, които в случая не са налице. За да се определи дали възнаграждението е справедливо, следва да бъде изследвана действителната фактическа и правна сложност на делото, процесуалното поведение на страната, извършените от нея действия и др. В тази връзка, с оглед материалния интерес по делото, фактическата и правна сложност на делото, продължителността на същото, даването на устни и писмени становища по доказателствените искания на ищеца, ангажирането на доказателства, съдът намира, че възнаграждението за адвоката, извършил посочените процесуални действия, в посочения в списъка по чл.80 ГПК размер се явява съответно и справедливо.

По изложените съображения молбата на жалбоподателя за изменение на решението в частта относно разноските, се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

Във връзка с постъпили след постановяване на решението по настоящото дело молби от АД и ЕООД със същото наименование, като това на ищеца, съдът извърши служебна справка относно правния статус на „СОЛАР ПАРК ТРАКИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и констатира следното:

Първоначално дружеството е регистрирано като "СОЛАР ПАРК ТРАКИЯ" ЕООД на 14.12.2009г. На 16.11.2010г. едноличният собственик на капитала е продал част от дяловете си и дружеството е преобразувано в ООД, без ликвидация. На 06.12.2023г. дяловете на единия от двамата съдружници са прехвърлени на единия от тях и дружеството е преобразувано отново в ЕООД, без

ликвидация. 14.03.2024г. капиталът на същото е увеличен, а на 03.06. 2024г. е преобразувано от ЕООД в ЕАД, без ликвидация. Считано от 04.09.2024г. ЕАД е преобразувано в АД, с ЕИК[ЕИК], без ликвидация. Същото се представлява от К. Н. И. и Д. Т. Г., поотделно.

Предвид изложеното, съдът намира, че следва да съобрази актуалната правна форма на съществуване на ищеца.

Водим от гореизложеното, административен съд С. -град

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение №11002 /29.03.2025г. постановено по адм. дело № 6864/2019 г. по описа на Административен съд София-град, в частта относно разноските, като

ОСЪЖДА С. П. Т.“ АД, ЕИК[ЕИК] /преди „СОЛАР ПАРК ТРАКИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК]/, със седалище и адрес на управление [населено място], р-н С., [улица], представявано от К. Н. И. и Д. Т. Г., поотделно да заплати на Българска народна банка сума разноски за производството в размер на 27 240 лв. (двадесет и седем хиляди двеста и четиридесет лева).

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: